

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/152/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517010314
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3517010314.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Pavloviča a členov senátu - prísediacich S. R. F. W. Ď., v trestnej veci obžalovaného O. N., I.. XX.XX.XXXX O. G., G.F.Y. Z. I. W. I. O., V. X, trestne stíhaný pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) a iné na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 18. mája 2020 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný: O. N. L. F. V. Č. Í. N., I.. XX.XX.XXXX O. G.,
G. Z. I. W. I. O., V.Á. X, na slobode,

je vinný, že

dňa 18.09.2016 v čase približne o 01:00 h počas prevádzkových hodín v pohostinstve s názvom F., I. U. K. O. I. W. I. O., najprv vulgárne vykrikoval na poškodenú O. K. a následne ju jednou rukou sotil do oblasti hrudníka smerom ku schodom, následkom čoho spadla na zem, a vtedy ako ležala na zemi jej obvinený naschvál stupil nohou na členok ľavej nohy, a uvedeným konaním spôsobil poškodenú O. K. pomliaždenie mäkkých tkanív ľavého členka - nohy, bez úrazových zmien na kostnom skelete, ktoré zranenie si vyžiadalo liečenie, spojené s obmedzením v obvyklom spôsobe života po dobu 2 (dvoch) týždňov,

t e d a

- dopustil sa slovne a fyzicky na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti výtržnosti tým, že napadol iného,
- inému úmyselne ublížil na zdraví,

č í m s p á c h a l

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona na nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 /šestnásť/ mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd z r u š u j e výrok o treste uložený obžalovanému:

- Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12.04.2018, č. k. 2T/5/2017-222, právoplatný v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.01.2019, č. k. 23To/81/2018-263, dňa 14.01.2019,
- Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 11.02.2019, č. k. 2T/176/2012-798, právoplatný v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.12.2019, č. k. 3To/47/2019-827, dňa 14.12.2019, v časti výroku o súhrnnom treste odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky,
- Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 23.05.2019, č. k. 1T/68/2014 - 251, právoplatný dňa 24.05.2019,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 1 /jeden/ rok.

o d ô v o d n e n i e :

Proti obvinenému je vedené trestné konanie na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/152/2017 stíhaný pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 67/17/3304 - 15 zo dňa 28.06.2017.

Súd na základe výsledkov vyšetrovania a obsahu vyšetrovacieho spisu vydal v predmetnej veci trestný rozkaz, ktorým uznal obžalovaného za vinného v zmysle podanej obžaloby a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody. Proti trestnému rozkazu podal obžalovaný v zákonnej lehote odpor. Na podklade podaného odporu súd nariadil vo veci hlavné pojednávanie, na ktoré predvolal a vykonal výsluch obžalovaného, poškodenej O.S. K., svedkov W. G., L. Č., so súhlasom obžalovaného a prokurátora prečítal znalecký posudok znalca W. W.I. B., z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia č. 31/2017 a vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov, ktoré sa vzťahujú na predmetnú vec a osobu obžalovaného.

Po otvorení hlavného pojednávania samosudca zistil, že prokurátor a obžalovaný nechcú uzatvoriť dohodu o vine a treste. Na hlavnom pojednávaní po prečítaní obžaloby a po poučení o jeho právach podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku a podľa § 257 Trestného poriadku k otázke nevinny, resp. viny, sa vyjadril, že sa cíti nevinný. Preto súd vykonal dokazovanie k výroku o vine, treste, náhrady škody a ochrannému opatreniu.

Z výpovede obžalovaného O. N. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že sa necíti vinný, možno niečo sa také stalo, ale nebolo to úmyselné. Možno bol drzý, ale nie tak ako vypovedala poškodenej. Niečo jej povedal, ale nie v takom zmysle ako ona povedala. V tom podniku sa vyvracal pri toaletách. Išla to upratať poškodenej. Obžalovaný uviedol, že sa pošmykol a následne padol na ňu. Detaily si nepamätá. Nevie konkrétne, či sa jej ospravedlnil. S odstupom času je mu to ľúto, ale nie to určite tak, ako hovorili svedkovia. Na otázku, či poškodenej stúpil na nohu, uviedol, že na ňu spadol a určite to nebolo úmyselne. V ten večer požíval alkohol. Z tej udalosti si pamätá asi tak 80%. Výpadky pamäte po požití alkoholu nemá. V čase, keď spadol a poškodenej, v miestnosti nikto iný nebol. Nevie, ktorou časťou tela padol na poškodenej. K rozporu so skoršou výpoveďou z prípravného konania, kde uviedol ako obvinený, že o poškodenej, ktorá s pošmykla, zakopol a potom spadol na ňu v oblasti nôh, uviedol, že presné detaily nevie, ale vie, že sa pošmykol.

Z výpovede poškodenej O. K. na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení o právach povinnostiach svedka vyplynulo, že nie je v príbuzenskom pomere k obžalovanému a neodmietla vypovedať. Z výpovede poškodenej vyplynulo, že pracovala v čase I. V. O. Z. F. O. I. W. I. O. I. K. U.R.H.. Mali tam veľa ľudí, pilo sa tam. Obžalovaný prišiel do baru aj s kamarátom a pili tam. Keď mu nalievala, urážal ju, oblieval ju a tiež alkoholom oblieval bar. Okolo desiatej, jedenástej, odišiel od neho kamarát a obžalovaný tam ešte sedel. Asi hodinu na to odišiel tiež. Okolo polnoci, jednej, zatvárali bar, každému hovorila, že končia. Zostalo tam iba pár ľudí. Následne prišiel obžalovaný do baru cez terasu a žiadal ju, aby mu naliala. Povedala mu, že mu nenaleje, lebo má záverečnú a zatvorenú kasu. Išiel na WC.

Ako vyšiel z WC, vyvracal na zem. Vzala mop a išla po ňom poutierať zvratky. Následne ju zasa začal urážať, aby mu okamžite naliala. Poškodená to odmietla. Obžalovaný ju potom sotil cez schody a skočil jej na nohu. Stál tam W.Á.L., ktorý ju zdvihol zo zeme. Pribehli ostatní, čo tam boli, ale nepoznala ich. Len ich prezývky. Z terasy dobehol L., zdvihli ju a posadili. Zháňali niekoho, kto by ju zaviezol do G.I.Č.. Obžalovaného odtiaľ odvádzali. Skutok videl W. G., ktorý utekal za ňou, bol hneď pri tých schodoch. V Trenčíne zistili, že má pomliaždené mäkké tkanivo a dali jej nohu do dlahy. Po tom čo ju sotil jednou rukou, ležala na zemi, nahol sa k nej a stúpil jej na nohu. Nebolo to tým, že by sa zapotácal, ale myslí si, že to spravil naschvál. Neospravedlnil sa. Potom sa už k nej nijako nesprával. Tí, čo tam boli, ho odvedli von. Predtým jej nadával, že je kurva, že je prijebaná, aby mu nalievala. Nechcela mu nalievať, lebo mal dosť vypité. Pred sotením stála pri schodoch, nebola na schodoch. Obžalovaný sa nemohol pošmyknúť, lebo to čo umyla po ňom bolo ďalej. Dva týždne mala nohu v dlahe a potom na nohu nemohla dosťúpiť. Asi po 4 mesiacoch prestala pracovať. Následky po zranení nemá. Obžalovaný sa k výpovedi poškodenej nevyjadril.

Z výpovede svedka W. G. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o právach povinnostiach svedka vyplynulo, že nie je v príbuzenskom pomere k obžalovanému a neodmietol vypovedať. V bare F. bol s kamarátmi si popiť. Obžalovaný sa začal poškodenej vyhrážať a nadávať, či mu naleje alkohol, ona to odmietla s tým, že zatvárala, sotil ju a potom jej stúpil na nohu. Potom išiel svedok za poškodenou a následne dobehol L. Č.. Bližšie ku skutku svedok uviedol, že videl ako obžalovaný poškodenú sotil rukami, následkom toho poškodená spadla na zem. Obžalovaný pýtal od nej vodku, poškodená mu povedala, že nie a obžalovaný jej začal vulgárne nadávať. Pred sotením tam bola s pohármi alebo niečo umývala. Po konfrontácii s časťou výpovede z prípravného konania zo dňa 29.05.2017, z ktorej vyplynulo, že videl čašníčku O. počas toho ako tam bol a obžalovaný poškodenej vulgárne nadával, ktorá išla po O. niečo umývať, boli to zvratky, O. stál pri schodoch v blízkosti Viery, tak svedok k tomu uviedol, že to mohlo tak byť, lebo si to už nepamätá pre odstup času. Potom svedok zdvihol poškodenú na stoličku. Obžalovaný uviedol, že polovica nie je pravda, čo rozprávajú, lebo jeden je priateľ a druhý je jej kamarát. Z výpovede svedka L. Č. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o právach povinnostiach svedka vyplynulo, že nie je v príbuzenskom pomere k obžalovanému a neodmietol vypovedať. Z jeho výpovede vyplynulo, že brigádoval v bare F.. Na terase zbieral pohárik, keď O. O. skočil na nohu. Keď pribehol, obžalovaného už vyhodili von. O. zdvihli zo zeme. Povedala mu, čo sa stalo a potom išli do nemocnice do G. na pohotovosť. Keď obžalovaný pil, bol vulgárny a nadával aj svedkovi. Incident medzi poškodenou a obvineným nevidel, práve dobehol dovnútra, keď už obžalovaného vyvedli von. Obžalovaný mu nadával do buzerantov a poškodenej do píč a do kuriev. Obžalovaný bol dosť pripitý. Zo zeme poškodenú zdvíhal W. G. a ešte tam boli ľudia, ktorých nepoznal. Poškodená mu povedala, že utierala zvratky po obžalovanom, požadoval od nej, aby mu naliala, čo odmietla, lebo je záverečná, sotil ju, ona spadla a potom jej skočil na nohu. W. G. je kamarát a poškodená je jeho priateľka.

Zo záverov prečítaného znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, č. 31/2017, W. W. B., vyplýva, že poškodená pri napadnutí dňa 18.09.2016 utrpela pomliaždenie mäkkých tkanív ľavého členka - nohy, bez úrazových zmien na kostnom skelete, ktoré zranenie si vyžiadalo liečenie, spojené s obmedzením v obvyklom spôsobe života po dobu dvoch týždňov, počas ktorých sa obmedzenie týkalo fyzickej aktivity, manuálnej práce vykonávanej v stoji, ale hlavne pohybu a chôdze. V mechanizme vzniku zranenia sa mohlo uplatniť sotenie, úder do poškodenej, ktorý nemusel mať silnú intenzitu a nemusel spôsobiť žiadne, ani povrchové zranenie, mohol byť však dostatočný na stratu stability a pád poškodenej na zem. Nekoordinovaným pádom na zem mohlo dôjsť k zlému našliapnutiu na ľavú nohu s podvrtnutím v oblasti členka nohy. Následným tlakovým pôsobením - skočením, šliapnutím na ľavú nohu mohlo dôjsť k prejavom pomliaždenia mäkkých tkanív v oblasti členka a nohy. Intenzita pôsobiacej sily pri vzniku zranenia bola slabá, prípadne až stredne silná. Na vznik zranenia postačovalo jedno šliapnutie na nohu, prípadne i podvrtnutie členka. Zranenie vzniklo v priamej príčinnej súvislosti s incidentom zo dňa 18.09.2016. Mechanizmom, ktorý uviedla poškodená, je možné vyššie popisované zranenia spôsobiť.

Podľa Lekárskej správy Fakultnej nemocnice G. zo dňa 18.09.2016 o 03.45 hod. bola poškodená O. K. vyšetrená na oddelení úrazovej chirurgie v príjmovej ambulancii, ktorá do anamnézy uviedla, že jej dnes v práci stúpil na ľavú nohu zákazník s vyššou hmotnosťou. Bol zistený opuch na fibulárnej strane členka a ventrálnej strane členka s maximálnou palpačnou bolesťivosťou, hybnosť terminálne algická a obmedzená, končatina na periférii bez neurocirkulačnej poruchy, pulzácie na ADP a ATP hmatné, lýtko voľné, palpačne nebolestivé, Záver: contusio pedis l. sin, bola nasadená sádrová dlahá pre výrazné algie, chôdza pomocou barlí.

Zo spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/5/2017 vyplýva, že obžalovaný bol rozsudkom zo dňa 12.04.2018, č. k. 2T/5/2017-222, právoplatný v spojení s Rozsudkom Krajského súdu

v Trenčíne zo dňa 14.01.2019, č. k. 23To/81/2018-263, dňa 14.01.2019, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona na podmieničný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so skúšobnou dobou 1 rok.

Zo spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/5/2017 vyplýva, že obžalovaný bol rozsudkom zo dňa 11.02.2019, č. k. 2T/176/2012-798, právoplatný v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.12.2019, č. k. 3To/47/2019-827, dňa 14.12.2019, právoplatne odsúdený za trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. a za to mu bol uložený podľa § podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody 5 /päť/ mesiacov s podmieničným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého obžalovanému Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12.04.2018, č. k. 2T/5/2017- 222, v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.01.2019, č. k. 23To/81/2018-263, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a súčasne mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 1 /jeden/ rok.

Zo spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/68/2014 vyplýva, že obžalovaný bol rozsudkom zo dňa 23.05.2019, č. k. 1T/68/2014 - 251, právoplatný dňa 23.05.2019, právoplatne odsúdený za trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest povinnej práce vo výmere 160 hodín, ktorý podľa obsahu spisu ku dňu vyhlásenia rozsudku tunajším súdom prejednávanej veci dňa 18.05.2020 nemal vykonaný celý.

Podľa odpisu z registra trestov zo dňa 14.05.2020 bol obžalovaný doposiaľ štrnásťkrát súdne trestaný, pre majetkovú a násilnú trestnú činnosť. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že bol odsúdený Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12.04.2018 č.k. 2T/5/2017-222 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 14.01.2019 č.k. 23To/81/2018-263 za trestný čin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona (skutok zo dňa 02.09.2011). Bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so skúšobnou dobou 1 rok. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom r zo dňa 11.02.2019, č. k. 2T/176/2012-798, právoplatný v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.12.2019, č. k. 3To/47/2019-827, dňa 14.12.2019, bol právoplatne odsúdený za trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. a za to mu bol uložený podľa § podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody 5 /päť/ mesiacov s podmieničným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky; trest uložený Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12.04.2018, sp. zn. 2T/5/2017, bol zrušený a súčasne mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 1 /jeden/ rok, tiež bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Bratislava 5 zo dňa 06.04.2009, sp. zn. 2T/233/2001. Okresný súd Bratislava 5 rozsudkom zo dňa 24.04.2019, sp. zn. 4T/5/2019, upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Trenčín zo dňa 25.05.2007, sp.z. 7T/61/2007. Okresný súd Trenčín rozsudkom zo dňa 23.05.2019, sp. zn. 1T/68/2014, odsúdil obžalovaného pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona na trest povinnej práce vo výmere 160 hodín.

Podľa Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov zo dňa 14.05.2020 nemá vedený žiadny záznam o priestupkoch alebo správnych deliktoch.

Na hlavnom pojednávaní boli ďalej vykonané dôkazy v rozsahu a spôsobom vyplývajúcich zo zápisníc z hlavného pojednávania.

Z vykonaného dokazovania považoval súd vinu obžalovaného preukázanú náležite, riadne a procesným spôsobom v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Obžalovaný nepoprel spáchanie žalovanej trestnej činnosti, avšak v rámci svojej obrany tvrdí, že sa pošmykol a následne padol na poškodenú, avšak nie úmyselne. Spáchanie skutku je tak výpoveďou obžalovaného preukázané len čiastočne, keď nepoprel, že svojím telom spôsobil poškodenú vyššie citované zranenie. Skutkový stav popísaný v skutkovej

vete rozsudku je preukázaný usvedčujúcou výpoveďou poškodenej O. K., ako priamej svedkyne a súčasne poškodenej, svedka W. G., Lekárskou správou Fakultnej nemocnice G. zo dňa 18.09.2016 a znaleckým posudkom znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, č. 31/2017, W.. W. B.. Z výpovede poškodenej a svedkov W. G. F. L. Č. jednoznačne vyplynulo, že v bare F. pracovala poškodená ako čašníčka, obžalovaný sa v uvedenom bare nachádzal dňa 17.09.2016 spolu s kamarátom, popíjal alkohol a pred polnocou bar opustil. Následne sa do baru F. opätovne vrátil sám dňa 18.09.2016 a od poškodenej požadoval, aby mu opätovne naliala alkohol, čo ona odmietla s argumentom, že je záverečná a pokladňu má zatvorenú. Obžalovanému prišlo zle, pozvracal sa na zem a zvratky po ňom umývala poškodená. Z výpovede poškodenej a svedka W. G.Á.Č. vyplynulo, že po tom, čo mu poškodená odmietla nalíť alkohol, po tom, čo jej obžalovaný vulgárne nadával, a po tom, čo po obžalovanom poutierala zem od zvratkov obžalovaného, opätovne požadoval od poškodenej, aby mu naliala alkohol, čo odmietla, následne obžalovaný sotil poškodenú v dôsledku čoho táto spadla na zem a obžalovaný jej skočil na ľavú nohu. Lekárskymi správami o zraneniach poškodenej - najmä lekárskou správou Fakultnej nemocnice Trenčín zo dňa 18.09.2016 a znaleckým posudkom znalca W.. W. B. boli ustálené a objektivizované zranenia poškodenej, mechanizmus vzniku zranenia poškodenej, doba liečenia a doba obmedzenia na bežnom spôsobe života. Podľa vyjadrenia znalca zranenie poškodenej vzniklo v priamej príčinnej súvislosti s incidentom zo dňa 18.09.2016 a mechanizmom, ktorý uviedla poškodená, je možné popisované zranenia spôsobiť. Poškodená jasne a zrozumiteľne označila za jediného páchatela a pôvodcu jej zranení obžalovaného, popísala útok obžalovaného na jej osobu, ako aj neslušné a nemiestne správanie obžalovaného voči poškodenej nielen počas prvej návštevy baru F., ale aj počas druhej návštevy baru F., počas ktorej došlo k prejednávánému incidentu. Poškodená v logickej a časovej nadväznosti pre utrpené zranenie vyhľadala lekárske ošetrenie poskytnuté jej na príjmovej ambulancii na oddelení úrazovej chirurgie vo J. I.R.H. G.. Je zrejmé, že poškodená neprispela ničím, čím by dôvodne vyprovokovala obžalovaného k fyzickému útoku. Ja právom obsluhujúceho personálu odmietnuť nalíť alkohol, ak je zákazník pod značným vplyvom alkoholu, správa sa vulgárne, či agresívne k personálu alebo zákazníkovi alebo i v prípade, ak je záverečná a pohostinstvo alebo iná obdobná prevádzka sa zatvára. Je zrejmé, že dôvodom napadnutia poškodenej obžalovaným bola skutočnosť, že táto mu odmietla predať ďalší alkohol. Súd nezistil žiadny dôvod, prečo by poškodená alebo svedkovia mali vypovedať nepravdu o skutočnostiach, ktoré vnímali a o ktorých vypovedali a nepravdivou výpoveďou tak riskovali vlastné trestné stíhanie pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy, prípadne pre trestný čin krivého obvinenia. Výpoveďou obžalovaného, poškodenej a svedkov je preukázané, že obžalovaný bol v čase skutku pod vplyvom alkoholu, pričom do stavu opitosti sa priviedol sám. Obžalovaný je plne trestnoprávne zodpovedná osoba, u ktorej neboli zistené žiadne okolnosti, ktoré by jeho trestnoprávnu zodpovednosť vylučovali alebo zmierňovali. S poukazom na vyššie vykonané dôkazy, po ich dôkladnom vyhodnotení, a to jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, s poukazom tiež na vyššie uvedené úvahy, ktorými sa súd spravoval pri ich hodnotení, je skutkový stav veci preukázaný tak ako je popísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Vykonané dôkazy spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vykonané dôkazy vytvárajú spolu ucelenú reťaz priamych a nepriamych dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovaného. Súd uznal obžalovaného za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pretože na mieste, kde má prístup širší okruh ľudí úmyselne fyzicky napadol poškodenú, ktorej spôsobil zranenia, ktoré si vyžiadali objektívne ošetrenie a liečenie po dobu dlhšiu ako 8 dní.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, súd posúdil konanie obžalovaného podľa 15 písm. a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný v priamom úmysle, t. j. dolus directus, teda chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mal vedomosť o tom, že z jeho strany ide o protiprávne konanie, ktorým porušuje záujem spoločnosti na ochrane života a zdravia človeka a na ochrane pokojného občianskeho spolunažívania pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok.

Pri výmere trestu súd prihliadol na závažnosť spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatela, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatela. Súd zistil u nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, keďže ku skutku sa nepriznal, neoľutoval ho a podľa odpisu z registra trestov pred spáchaním žalovaného skutku nevedol riadny život, o čom svedčia predchádzajúce odsúdenia za násilnú i majetkovú trestnú činnosť zapísané v odpise z registra trestov a teda o sklonoch k páchaniu rôznorodej trestnej činnosti. Súd zistil dve priťažujúce okolnosti, a to spáchanie viac trestných činov a to trestného činu ublíženia na zdraví a výtržníctva, čím naplnil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona - spáchanie viac

trebných činov ako aj tým, že ukladaný súhrnný trest je za všetku zbierajúcu sa trestnú činnosť. Súčasne súd zistil prirážajúcu okolnosť, ktorá spočíva v tom, že v minulosti bol odsúdený - § 37 písm. m) trestného zákona. Uvedená prirážajúca okolnosť je naplnená odsúdeniami a to Okresného súdu Bratislava sp. zn. 2T/233/2001, Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/11/2009, Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/220/2008, sp. zn. 1T/74/2012, a Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/41/2013, kedy bol odsúdený na nepodmienečné tresty odňatia slobody, resp. mu bolo s poukazom na nepodmienečné tresty odňatia slobody upustené od uloženia súhrnného trestu. Nepodmienečné tresty nemá zahladené. Súd prihliadol na uvedenú prirážajúcu okolnosť, nakoľko išlo o nepodmienečné tresty odňatia slobody za majetkovú a násilnú trestnú činnosť a v prejednávanej veci ide tiež podľa povahy skutku o násilnú trestnú činnosť. Súd nezistil ďalšie prirážajúce okolnosti.

Súd zistil z oboznámeného odpisu z registra trestov a pripojených spisov, že v predmetnej veci prichádza u obžalovaného do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona vo vzťahu k odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12.04.2018, č. k. 2T/5/2017-222, Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 11.02.2019, č. k. 2T/176/2012-798, Okresného súdu Trenčín zo dňa 23.05.2019, č. k. 1T/68/2014 - 251, z dôvodu, že žalovaný skutok obžalovaný spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Súhrnný trest nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatelovi uložený, ak by sa o všetkých zbierajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní, čo nie je tento prípad. Odsudzujúcim rozsudkom súdu prvého stupňa za iný trestný čin sa v zmysle § 42 Trestného zákona rozumie prvý odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin. Prvým odsudzujúcim rozsudkom, ktorý zakladá uloženie súhrnného trestu (a to aj vzťahu k odsúdeniam Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/176/2012 a Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/68/2014) je rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12.04.2018, č. k. 2T/5/2017-222. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona podľa zásad na uloženie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12.04.2018, č. k. 2T/5/2017-222, Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 11.02.2019, č. k. 2T/176/2012-798, a Okresného súdu Trenčín zo dňa 23.05.2019, č. k. 1T/68/2014 - 251. Súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody ako nepodmienečný z dôvodu, že žalovaného skutku sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, na ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/74/2012 zo dňa 04.06.2012 vo výmere 1 rok v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, z ktorého bol podmienenčne prepustený dňa 27.02.2013 Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 8Pp/17/2003 so skúšobnou dobou 4 roky, t.j. do 27.02.2017. Obžalovaný sa ako odsúdený síce osvedčil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, avšak v čase prepustenia z výkonu trestu už vedel, že v uloženej skúšobnej dobe má viesť riadny život a teda nepáchať žiadnu trestnú činnosť. Naopak konal v rozpore s touto zákonnou požiadavkou. Osvedčenie však nebráni, aby súd vyhodnotil osobu obžalovaného ako osobu so sklonmi k páchaniu trestnej činnosti. Berúc do úvahy uvedené ako aj skutočnosť, že súd odsudzoval obžalovaného za viaceré trestné činy, dospel k záveru, že je dôvodné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody pri prevahe prirážajúcich okolností na zvýšenej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 16 mesiacov postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona podľa ustanovenia § 364 ods. 1 Trestného zákona (trestná sadzba trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky). Nakoľko sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody uvedené v § 364 ods. 1 a § 156 ods.1 rôzne, je dolnou hranicou súhrnného trestu najvyššia z nich a to 6 mesiacov uvedená v § 156 Trestného zákona. Súd upravil dolnú hranicu trestnej sadzby tak, že zvýšil dolnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby v trvaní 6 mesiacov uvedenú v § 156 Trestného zákona, o jednu tretinu, vypočítanú z rozdielu medzi hornou hranicou 3 roky uvedenú v § 364 ods. 1 Trestného zákona a dolnou hranicou trestnej sadzby 6 mesiacov uvedenú v § 156 Trestného zákona (§ 38 ods. 8 Trestného zákona). Jednu tretinu predstavuje výmera 10 mesiacov. K dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 6 mesiacov pripočítal súd jednotretinové zvýšenie vo výmere 10 mesiacov, čím sa súd dostal na zvýšenú dolnú hranicu trestnej sadzby 16 mesiacov tak ako to má na mysli ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol do spáchania žalovaného trestného činu desaťkrát súdne trestaný pre násilnú i majetkovú trestnú činnosť, a ukladal súhrnný trest za viaceré trestné činy, podľa názoru súdu neprichádza do úvahy uloženie podmieneného trestu odňatia slobody, resp. iného alternatívneho trestu - povinnej práce, peňažného. Súčasne súd ukladal trest zákazu činnosti, ktorý trest bol uložený obžalovanému už skorším rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 11.02.2019, č. k. 2T/176/2012-798, v intenciách § 42 ods. 2 Trestného

zákona. Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, na okolnosti prípadu, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle ustanovení § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Súčasne je súd toho názoru, že druh a výmera trestu dostatočne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

O náhrade škody súd nerozhodoval, pretože poškodená si nárok na náhradu škody do skončenia vyšetrovania neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.